

Sygn. akt I ACz 39/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko (spr.)
Sędziowie:	SA Grażyna Demko
	SA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2014 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **H. L. i T. L.**

przeciwko **Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Okręgowego w Przemyślu

z dnia 16 maja 2013 r., sygn. akt I C 330/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Powodowie H. L. i T. L. w pozwie skierowanym przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. dochodzą roszczeń w związku ze śmiercią M. D. - matki powódki H. L. i babci powoda T. L.. W ramach żądania domagają się m.in. zasądzenia na rzecz każdego z nich renty na podstawie art. 446 § 2 k.c.

Równocześnie powodowie wnieśli o zabezpieczenie roszczenia o rentę poprzez zobowiązanie pozwanego do zapłaty kwoty 28.000 zł na rzecz powódki i 20.000 zł na rzecz powoda – tytułem zaległych rat rentowych w terminie do 30 kwietnia 2013 r. wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności oraz zapłaty do rąk powódki kwoty 700 zł miesięcznie, a do rąk powoda kwoty 500 zł miesięcznie począwszy od dnia 1.05.2013 r. do dnia 5.12.2019.r. z wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności rat.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy wnioski powodów o zabezpieczenie oddalił stwierdzając, że nie zawierały one uzasadnienia, jak też powodowie nie uprawdopodobnili swoich roszczeń.

Od powyższego postanowienia powodowie wnieśli zażalenie, wnosząc o jego zmianę i udzielenie zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem, ewentualnie domagali się uchylenia postanowienia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do

ponownego rozpoznania. Zarzucając naruszenie art. 736 § 1 pkt. 2 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. twierdzili, że wbrew stwierdzeniu Sądu Okręgowego, którego nie uzasadnił, podane we wniosku okoliczności zostały uprawdopodobnione. Zabezpieczenie ma zapewnić powodom środki utrzymania, których zostali pozbawieni wraz ze śmiercią M. D..

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz od powodów kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Jakkolwiek Sąd Okręgowy przyjmując, że wnioski powodów o udzielenie zabezpieczenia nie zostały uprawdopodobnione, nie podał w tym zakresie szczegółowego uzasadnienia, to jednak po analizie akt sprawy Sąd Apelacyjny stwierdza, że stanowisko Sądu Okręgowego było trafne.

Oceniając zasadność żądania renty z art. 446 § 2 k.c. sąd musi ustalić, czy w świetle przepisów Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego roszczenia alimentacyjne byłyby zasadne i przez jaki okres. Zasądzona renta nie może być wyższa od kwoty, którą zmarły byłby zobowiązany świadczyć z tytułu obowiązku alimentacyjnego, a przy ustalaniu jej wysokości należy stosować kryteria przyjęte w art. 135 k.r.o. (usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego).

Już pobieżna analiza okoliczności przytoczonych w pozwie wskazuje, że zasadność żądania powodów z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 135 k.r.o. byłaby co najmniej wątpliwa. Powódka ma stałe dochody z emerytury, a jej obowiązek alimentacyjny wobec syna wyprzedza obowiązek babki. Od powoda zaś, jako dorosłego, zdrowego mężczyzny (28 lat), nawet jeżeli studiuje, można oczekiwać, aby czynił starania o zdobycie środków na własne utrzymanie, jak i pomoc matce, a nie oczekiwał dostarczania mu środków utrzymania przez babcię.

Jest mało prawdopodobne, aby M. D. niemal całą swoją emeryturę (1.533,99 zł brutto miesięcznie) łożyła na utrzymanie powodów (jak podają przekazywała im łącznie 1.200 zł netto miesięcznie), z których oboje mieli własne dochody - powódka z własnej emerytury, a powód z renty rodzinnej po ojcu.

Przy zestawieniu wysokości dochodów zmarłej ze zwykłymi potrzebami starszej osoby związanymi z mieszkaniem, wyżywieniem, leczeniem trudno przyjąć, aby była ona w stanie finansować utrzymanie powodów na takim poziomie jak podają (pokrywanie kosztów utrzymania domu i remontów, kosztów leczenia i diety powódki, opłacenie studiów powoda wraz z jego zamieszkaniem w R., finansowanie jego wyjazdów urlopowych, treningów aikido, squasha i pływania oraz innych potrzeb „kulturalnych, towarzyskich i sportowych”).

Również przy uwzględnieniu, że powodowie otrzymali od pozwanego kwotę 41.000 zł, wyklucza to ich interes w uzyskaniu zabezpieczenia.

W tych okolicznościach, Sąd Apelacyjny nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia, zażalenie powodów jako bezzasadne oddalił, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego, jako wypadkowego w sprawie orzeknie Sąd Okręgowy w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 745 § 1 k.p.c.).